

vil gjøre opmærksom paa, at vor Lovgivning om Sundhedspolitik er i høi Grad mangelfuld, og at der virkelig er betydelige Forbedringer deri at indføre, som det navnlig, dersom saadanne Epidemier som Cholera skulde udbryde, vilde være overordentlig vigtigt at have vedtaget isorveien. Jeg troer, at her ikke er Stedet til nærmere at udpege eller gjennemgaae dette, og vil derfor kun paa det Bedste anbefale Sagen til Regjeringens Overveelse.

Da ingen flere begjerede at yttre sig, fattedes det under Afstemning, om Loven skulde gaae til anden Behandling, hvilket vedtoges eenstemmigt med 72 Stemmer.

Formanden: Jeg veed ikke, om Nogen maatte ville gjøre Forslag om Nedsættelsen af et Udvalg.

Fønger: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at der nedsættes et Udvalg, bestaaende af 3 Medlemmer, valgte her i Salen.

Da intet andet Forslag fremkom, og Ingen videre begjerede Ordet, fattedes det ovennævnte Forslag under Afstemning og vedtoges med 66 Stemmer mod 2.

Man gik dernæst over til 1ste Behandling af „Forslag til Lov, som stadfæster den foreløbige Lov af 25de August dette Aar, angaaende Udskrivningen til Landkrigstjenesten for Aaret 1852. (Vfr. Tidensens Nr. 6 Sp. 88).

Tscherning: Da dette Lovforslag blev os forelagt, blev der fremsat to Grunde, hvorfor man havde grebet til den Foranstaltning at udskrive ved en foreløbig Lov; den ene var, at det, saavidt jeg forstod, var bequommere at udskrive om Efteraaret end om Foraaret, den anden var, om jeg opfattede det rigtigt, at man var i Træng for denne Udskrivning, for at kunne afløse Folk, som havde været for længe i Tjenesten. Den sidste Grund er for mig afgjørende; hvis den virkelig er tilfælde, erkjender jeg, at den foreløbige Lov har været nødvendig. Den første Grund derimod, den at forelægge Udskrivningstiden til Efteraaret istedetfor til Foraaret, troer jeg er mindre heldig; jeg holder mig

overbevist om, at netop Foraarsmaanederne; saaledes som i Børnepligtloven fastsat, er den for Befolkningen bequommeste Tid. Dette Spørgsmaal blev udførligt forhandlet; da Børnepligtlovdraftet forelaa, og man blev dengang enig om, at Foraarsmaanederne vare de hensigtsmæssigste. Imidlertid skulde dette ikke forhindre mig i at give min Stemme til, at Loven fik sin Bekræftelse, naar ikke den Stikelse, den har, hvorefter der kun, efter den gamle Bestemmelse for Troppesammensætningen, er udkrevet endeel Mandskab ved Fodtræning, istedetfor, som vi forrige Gång vedtog, det Hele, holdt mig tilbage; det vil jeg imidlertid søge at faae forandret ved et Forslag, jeg senere skal indbringe. Dengang Børnepligtloven blev forhandlet, var der tillige en anden Lov under Behandling, det var den saakaldte Septemberlov, og een af de Hovedindvendinger, der gjordes mod den, var, at man udkrev et vist indskrænket Antal af de 3 Aldersklasser og ikke tog dem alle; saa ivrig var man dengang for hellere at tage Alle end kun Nogle, og dog havde det været meget mere indgribende, om man dengang havde fulgt denne Tilskyndelse. Imidlertid er der fra Personernes Side vistnok Meget, som taler for, at man kun, hvor det er absolut nødvendigt, skrider til at indskrænke det Antal, man udvælger til at gjøre Hæitjeneste, til at være saa lidet som her foreslaaet, og lader en saa stor Mængde faae Fris-tagelse. Man erindre vel, at den Forskjel, som bliver gjort ved denne Udskrivning, ikke er en Forskjel for eet Aar eller for 16 Maaneder; men det er en Forskjel for 16 Aar; man fastsætter herved, at de Mand, man paa denne Maade, ved at spille Lotterie med dem, indbringer under Hæitværelsen, lige til deres 33te Aar kunne blive indkaldte paa en langt lettere Maade end det Mandskab, som spiller sig fri, idet man, under Paaskud af, at en Mand, som ikke har seet sit Baaben i 10 Aar, er øvet, fortrinnsviis indkalder ham. Vi have her i denne Forsamling hørt formange Klager over og seet formange Exempler fremført paa, at Saadant skeer, til at vi ikke i det Hele skulde vogte os derfor, og den eneste Maade; hvorpaa vi kunne imødegaae det, er ved at gjøre Udskrivningen almindelig og ikke beholde de saakaldte Frilod-